

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.903 van 26 november 2002
in de zaak A. 119.215/X-10.895.**

In zake : 1. Whalid ALBICHARI,
 2. Ann PYCK,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat V. COIGNIEZE,
 kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
 Vaartstraat 64

tegen :

de gemeente KORTENBERG.

tussenkommende partijen :

1. Peter SOMMEREYNS,
2. Michèle PINTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Whalid ALBICHARI en Ann PYCK op 5 april 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 30 januari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend aan SOMMEREYNS-PINTE voor het verbouwen van een woning en garage op een perceel gelegen te Kortenberg, Groenstraat 25, kadastraal bekend Sectie D, nr. 123 G2;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. COIGNIEZ, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat R. VAES, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. VANSTIPELEN, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Peter SOMMEREYNS en Michèle PINTE met een verzoekschrift van 30 april 2002 hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekers als repliek op het verslag van het auditoraat een “nota ter begeleiding van de bijkomende stukken” met daaraan gehecht bijkomende stukken hebben ingediend; dat dergelijke nota niet is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging; dat hij daarom uit de debatten wordt geweerd; dat om dezelfde redenen de er bijgevoegde bijkomende stukken, die op het eerste gezicht geen betrekking hebben op een aangelegenheid die in voorkomend geval toch ambtshalve door de Raad van State zou moeten worden onderzocht, eveneens uit de debatten worden geweerd;

Overwegende dat de tussenkomende partijen betogen dat het beroep niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers in de vordering tot schorsing onder het kopje "Moeilijk te herstellen ernstig nadeel" in essentie betogen dat de werken reeds zijn aangevat en derhalve in principe op korte termijn kunnen worden voltooid, dat alsdan abnormale burenhinder zal zijn gerealiseerd, bestaande uit o.m. vermindering van licht, beperking van zicht, verslechtering van leefklimaat en esthetische en financiële schade; dat verzoekers voor de gedetailleerde beschrijving van deze hinder verwijzen naar deel III, derde middel, punt 3 van de vordering; dat zij aldaar doen gelden dat uit de studie van de plannen en de foto's blijkt dat de oprichting van de vergunde garage op de perceelsgrens voor hen o.m. volgende hinder met zich zal brengen : een duidelijke en ingrijpende vermindering van het licht, een duidelijke en ingrijpende beperking van het zicht, een verlies van het bestaande leefklimaat, en esthetische schade aan en waardeverlies van het eigendom, dat deze "esthetische schade, tezamen met de vermindering van het licht, de beperking van het zicht en het gevoel van ingeslotenheid, uiteraard tot gevolg heeft dat de waarde van het eigendom van verzoekers fors afneemt"; dat voorts verzoekers in hun verdere uiteenzetting omstandig argumenteren dat de onderwijl tussengekomen beschikking van 29 maart 2002 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven niet ieder moeilijk te herstellen ernstig nadeel wegneemt;

Overwegende dat het aan verzoekers toekomt concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit kan blijken dat de door hen opgesomde

nadelen van die aard zijn dat zij hen ingevolge de aangevochten stedenbouwkundige vergunning persoonlijk treffen; dat te dezen zowel uit het verzoekschrift tot schorsing, als uit het door verzoekers overgelegd eigendomsattest van 4 april 2002 blijkt dat verzoekers onverdeelde eigenaars zijn van het huis gelegen Groenstraat 23 te Kortenberg, i.e. de woning palend aan het kwestieuze perceel; dat verzoekers blijkbaar aldaar evenwel niet hun woonplaats hebben, vermits zij in het verzoekschrift tot schorsing uitdrukkelijk aangeven samen te wonen te Kessel-Lo, Wipstraat 35; dat ze ook niet in het verzoekschrift aanvoeren hun verblijfplaats te hebben aan de Groenstraat 23 te Kortenberg; dat ter zake uiteraard geen rekening kan worden gehouden met latere feiten, verklaringen en aanvullingen die niet in het verzoekschrift zijn vervat en inzonderheid niet met het feit dat verzoekers ter terechtzitting doen gelden dat ze op 5 augustus 2002 - i.e. blijkbaar na de kennisneming van het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat - aangifte hebben gedaan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Kortenberg van het feit dat ze hun hoofdverblijfplaats overbrachten naar de Groenstraat 23; dat verzoekers niet vermelden noch aannemelijk maken in welk opzicht de aangevoerde vermindering van licht, beperking van zicht en verlies van leefklimaat, hen als mede-eigenaars van de op het naburig perceel gelegen woning, rechtstreeks en persoonlijk een nadeel kunnen toebrengen; dat derhalve het door verzoekers aangevoerde nadeel, dat zij situeren in de vaststelling dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een vermindering van licht, beperking van zicht, verlies van leefklimaat, en esthetische schade aan en waardeverlies van het eigendom dreigt te veroorzaken, in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekers geen concrete en precieze gegevens bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat de uiteenzetting van verzoekers geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Peter SOMMEREYNS en Michèle PINTE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.